

COM si tinguéssim mala consciència, els americans del nord exhibeixen de tant en tant un pudor extremat, uns escrúpols que recorden el puritanisme dels pelegrins que el 1620 fundaren a Plymouth la primera colònia presbiteriana del Nou Món.

Periòdicament, organitzen un escàndol de gran espectacle, amb el suport d'una propaganda intensa, persistent, destinada a divulgar unes febleses que mostren amb una mena de coqueteria carregada de vanitat. Una vanitat difícil d'entendre per als no americans del nord, però de la qual ells se senten molt orgullosos, com si ens diguessin: "Nosaltres som immaculats i la veritat és la nostra deessa. No perdonarem mai que ningú la traïxi".

Tot hom recorda el famós escàndol Watergate, que va fer tronollar els Estats Units, commogué l'opinió pública internacional i posà fi a la carrera d'un polític que havia arribat a brillar sense ésser brillant: Richard Nixon.

I què va passar? Què era, tot plegat? Doncs un afer d'espionatge de partit a partit, a base de posar

micròfons ocults a les instal·lacions de serveis d'un hotel on es reunien alts responsables del grup contrari a l'equip governant. A mi em va semblar que no n'hi havia per enfadar-se tant, perquè tots feien el que podien. Però l'escàndol gros es produí perquè el president del país, Richard Nixon, havia afirmat que ell no en sabia res, i després es va demostrar que ho sabia tot. I això sí que no, la mentida va costar-li la presidència. Els mateixos ciutadans amb una consciència que acceptava les reserves índies, la protecció del seu govern a unes vergonyoses dictadures de Sud-amèrica i la intervenció del seu país en guerres injustes i difícils d'explicar, no van perdonar que el primer mandatari de la nació faltés a la veritat. Una actitud moral preciosa, a condició de no perdre de vista que la veritat és molt complexa.

Ara, els americans s'enfronten a una immoralitat de gran envergadura i també l'han batejada oportu-

ment: és l'afer Irangate. Resulta que tot figurant que estan molt barallats amb el règim de l'"ayatollah" Khomeini, amb el qual han tingut diferències i topades importants, amb vexacions, humiliacions i retenció d'ostatges (tot plegat francament denigrant per als Estats Units), s'assabenten que el seu país ha continuat venent armes a l'Iran.

Però el que ha molestat de veres la ciutadania és que el president Reagan, al principi, va dir que no en sabia res. Després, a la vista d'evidències comprometedores, digué que potser sí, però que no se'n recordava. L'home prova de salvar-se com pot, tot i que, de moment, ha tingut una seriosa "degradació d'imatge", cosa molt greu a la gran nació americana.

El que és cert —i això sí que no ho pot negar ningú— és que per als americans el negoci és el negoci i que solen vendre armes a qui sigui, amb l'únic requisit de cobrar-les bé. El detall que el comprador si-

Un vent que tapa orelles

gui xa o sigui "ayatollah" té poca significació des del punt de vista dels moviments de caixa.

¿Algú recorda, avui, que a finals de la dècada dels 70 l'exèrcit iranià tenia al Golf Pèrsic una força que el xa Reza Pahlavi considerava vint vegades superior a la que mai hi havien tingut els anglesos? Comptava amb 3.000 tancs, la flota d'"overcrafts" més nodrida del món, 900 helicòpters i una aviació a la qual havia destinat, a finals de 1976, 12 mil milions de dòlars.

Tot això no va servir al xa per protegir-se de la revolució que va enderrocar-lo. I el que va quedar d'aquests elements de destrucció, no ha servit a l'"ayatollah" per guanyar una guerra inacabable, contra un país, l'Iraq, que és quatre vegades més petit que l'Iran i té la meitat d'habitants.

Per tant, parafrasejant la cèlebre sentència, es podria dir que un mal negoci és un mal negoci. I afegir-hi que la vergonya va a mitges, no tota la culpa és del Estat Units, ni d'un president ancià que potser és cert que ja comença a no recordar-se de res.

PERE CALDERS

CENTRE PERMANENT
D'ARTESANIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA

VIII Mostra artesanal

L'EXPRESSIÓ
DEL FERRO

VESTITS DE PAPER
(Premi Ciutat de Mollerussa)

Oberta fins al 5 d'abril
Entrada lliure.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Indústria i Energia
Subdirecció General d'Artesia

Passeig de Gràcia, 55
08007 Barcelona
Telèfon (93) 215 54 08

PELETERO

Lorenzo Josa

Rebajas del 9 al 13 de Marzo

DIAGONAL, 401

HORARIO
10 a 13 y 16 a 20

MEZCLADORA
PARA MEZCLAS PERFECTAS
Y HOMOGÉNEAS DE CUALQUIER CLASE
DE PRODUCTOS
INDUSTRIALES, MINERALES,
QUÍMICO-FARMACÉUTICOS,
AGRICOLAS, ALIMENTICIOS, ETC.

MOLINO
PARA TRITURAR, PULVERIZAR,
GRANULAR, CALIBRAR Y TAMIZAR
TODA CLASE DE PRODUCTOS.

ROYAL TRIUMPH

C. FLORES, 5 - T. 2410134 - 08001 - BARCELONA

EL SOSPECHOSO

no siempre es el
mayordomo, empieza
a serlo, el que hoy
no compra, en

GEMS & GOLD
Joyeros

MUNTANER, 128
(entre Mallorca y Provenza)
Tel. 254 42 22 / 23

VEALO UD. MISMO
y sorpréndase cómo el óxido
se va transformando en pro-
tector del hierro, aplicando

EXI...NO

Informan: Tel. (981) 278900

Patente de invención n.º 519161

CALDERAS DE VAPOR
Y TERMOFLUIDO

SIDEROSA T. 417 32

CALDERAS REVISADAS EN STOCK
COMPRA - VENTA - ALQUILER
CONSULTENDES